

Názor žiaka na obsah slovného hodnotenia

„Hodnotenie pomáha aj v tom, keď sa napríklad preceňuješ. Popisuje ti to, ako ťa vidí učiteľ a niekedy aj spolužiaci, potom môžeš na tom popracovať. Jednoducho to vidíš z viacerých pohľadov, nielen zo svojho pohľadu, je to také reálnejšie.“

Názor pedagogického zamestnanca zo Školy u Filipa na hodnotenie

„Hodnotenie by učiteľ nemal vnímať len ako povinnú súčasť výchovno-vzdelávacieho procesu a opravovať písomky, testy, projekty, slohové práce a iné dôkazy o žiakovom učení len preto, že je to náplň jeho pracovnej činnosti. Aby malo hodnotenie zmysel, je dôležité, aby si učiteľ ešte pred samotným hodnotením stanovil cieľ učenia, to je, čo chce žiakov naučiť. Následne cieleným hodnotením môže učiteľ zistiť, či to žiakov aj naučil, pretože, keď niekoho niečo učíme, neznamená to ešte, že ho to aj naučíme.“

Názor zákonného zástupcu žiaka Školy u Filipa na hodnotenie

„Je to celkom zložitá téma, žijeme v spoločnosti, ktorá je vo väčšine nastavená na iné kritériá hodnotenia žiakov – známkami, ktoré nevyjadrujú objektívne úroveň toho, čo žiak vie, u každého učiteľa je kritérium určitej známky iné. Slovné hodnotenie preto vnímam minimálne na prvom stupni ako absolútne správne riešenie, želám si, aby to časom bolo štandardom na všetkých školách. Trošku s obavami sa pozerám na druhý stupeň a následný prechod žiaka na strednú školu, kde spôsob výučby a aj hodnotenia je odlišný. Slovné hodnotenie by však nemalo žiaka demotivovať, ak aj v niečom zaostáva, malo by žiaka s chuťou nabádať, akým spôsobom jemu vlastným by s tým vedel niečo urobiť.“